

Alsóvárosi HARANGSZÓ

A nagykanizsai Szent József Plébánia lapja

IX. évfolyam 1. szám • 2014. március

NB1

Jómagam nem vagyok focirajongó, de a címben szereplő NB1-et azért tudom, mit jelent. Nemzeti Bajnokság első osztálya — bocsássák meg a szakértők, ha mégsem helyesen fogalmaztam volna.

Nem is a foci térfelén szeretnék szaladgálni, hanem csak keresgéltem. Keresgéltem egy olyan fogalmat, aminek ugyanaz a rövidítése, mint a nagybőjtnek. A nagybőjt is lehet(ne) NB, bár nem szoktuk így írni. Ugyanakkor jó és hasznos is eljátszani azzal a gondolattal, hogy egy verseny részesei vagyunk.

Maga Pál apostol is tesz olyan kijelentést, mint pályán futni, küzdeni és győzelmi koszorút nyerni. Éppen ezért Pál apostolnak egy ide vágó mondatát szeretném most felvonultatni a kedves olvasó előtt úgy, mint amikor az olimpikonok bevonulnak a stadionba az olimpia nyitánya során, és megmutatják magukat. Isten is megmutatja most számunkra mindazt, amiről a nagybőjt szól.

Kezdjük bele az 1Kor 9,24-gyel: „Nem tudjátok, hogy a pályán küzdők mind futnak ugyan, de a díjat csak egy nyeri el? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek!” A nagybőjt a mi képzeletbeli futásunk, a mi olimpiánk, amikor megpróbáljuk a lehető legtöbbet kihozni a fizikai és lelki önmagunkból. Ebben az időszakban érezzük át igazán azt, hogy tétje van az életünknek, az imáinknak, az erőfeszítéseinknek. És ilyenkor szeretnénk még többet

vállalni. Mindannyian futunk saját életünk pályáján. S mint általában lenni szokott, a futópályák elég hosszúak és unalmasak — legalábbis én így érzem.

Lehet, hogy az életünk is eléggé egyhangú? Vajon mitől? És lehet, hogy már eleget éltünk, vagy eleget küszködtünk, szenvedtünk? Pedig a

Járasi Ildikó: Krisztus — tűzzománc

futás még tart! Mindig kérdés, hogyan lehetne a futást élményszerűbbé tenni. Hogyan lehetne a lelki és biológiai életünket élménytelibbé tenni? Kigondoltuk már? Vannak ötleteink? Mit tudunk megvalósítani mindazokból? Vagy ha elfáradtunk, miért nem állunk meg?

Tény, hogy versenyben vagyunk. Tény, hogy sokan futunk, de ebben a versenyben szabad, sőt kell is megállnunk! Meg kell állnunk, hogy vissza

tudjunk nézni, hogy lássuk, honnan indultunk! És olykor szükség van a cél újratervezésére is, mert nem jó, ha rossz irányba futunk, vagy elsiklunk a cél felett.

És kik fognak díjat nyerni? Többes számban írom, mert szerencsére többen is győzhetünk. A mennyország nem egyszemélyes buli. Jelen állás szerint a

saját életpályánkon mennyire érezzük magunkat győztesnek? Ja, hogy a győzelemhez a legjobbnak kell lennünk? Igen, nem árt.

Amikor mikor is vagyunk a legjobbak? Krisztus látszólag — földi szemmel — vesztés lett. És mégis ő lett a No 1-es. Lehet, hogy mi sem tűnünk csodacsatároknak, vagy Superman-eknek, de azért győzhetünk.

Mi kell a győzelmünkhöz? Akaraterő, hogy akarjunk küzdeni, futni, izzadni, fáradni, győzni, örülni. Erő, hogy tudjuk miből teljesíteni a távot. Cél, hogy legyen értelme a futásunknak. Edzés, hogy mindig formában legyünk. Ugyanezek szükségesek a nagybőjti — NB-s — gyakor-

latunkhoz, győzelmünkhöz. Újra nekiállunk futni a pályánkon, de ehhez akarnunk kell ezt! Edzünk nap, mint nap, amikor vállalunk egy találkozást, cselekedetet, „nemakarást” vagy lemondást. Az erőt Istenből merítjük, amikor megállunk, pihenünk, imádkozunk, elmélkedünk és Szentírást olvasunk. És a cél. Merre is futunk? Miért is futunk? Erre te magad add meg a választ önmagadnak!

István atya

MEGÚJULT EGYHÁZKÖZSÉGÜNK KÉPVISELŐ-TESTÜLETE

2014. február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, a 10 órai misén tett fogadalmat egyházközségünk megújított képviselő-testülete. A jelenlegi tagok rövid bemutatkozását alább olvashatjuk. Kérdéseinkkel, kéréseinkkel forduljunk hozzájuk bizalommal!

Balogh András, a képviselő-testület elnöke

Részletes bemutatkozóját az *Interjú a képviselő-testület új elnökével* című cikkben olvashatjuk az 5–6. oldalon.

Baloghné Békési Beáta

Nagykanizsán születtem 1966-ban, itt is nőttem fel. Végzettségem szerint matek-fizika szakos tanár vagyok, de most a vállalkozásunkban dolgozom, ahol számítógépes matek oktatóprogramokat fejlesztünk és forgalmazunk férjemmel, Balogh Andrással együtt, akivel nemcsak a család örömein osztozunk (4 gyermekünk van: 2 egyetemista fiú, egy 18 éves leányzó és egy kisfiúcska), hanem a képviselő-testületi tagság feladatain, valamint a vállalkozásunk terhein és sikerein is.

Évekkel ezelőtt, amikor jelentkezünk Lóránt atyánál, hogy szeretnénk „kapálni az Úr szőlőjében”, még nem is sejtettük, hogy ez mennyire megváltoztatja az életünket. Mi, akik annak előtte csak amolyan „szabadelvű” keresztények voltunk, hűséges templomba járók lettünk, elkötelezett katolikusok, és bekerültünk az egyház „vérkeringésébe”, méghozzá a sűrűjébe.

Több közösséghez tartozunk, és tevékenykedünk plébániai, városi és egyházmegyei szinten is. Mióta elhívtott minket az Úr, nagyon sok ajándékot kaptunk és kapunk tőle. Szeretnénk tőlünk telhetően viszonzni ezeket, szolgálni az egyházban, és a közösség építéséért, a benne élők boldogulásáért dolgozni! Kérem ehhez az Úr segítségét és áldását, kérem, hogy adjon a feladathoz kellő időt, erőt, bölcsességet, kitartást és alázatot!

Bálint Pál

1951-ben születtem Pécsen. Végzettségem mérnök-üzemgazdász, adótanácsadó. Feleséggel 1976 óta vagyunk házasok. Két felnőtt gyermekünk van. Pécsen és Nagykanizsán nagyvállalatnál dolgoztam közép, majd felső vezetőként. 15 évvel ezelőtt saját tulajdonú vállalkozást indítottunk, ipari csarnokok kivitelezésére szakosodtunk. Általában zöldmezős beruházás keretében építettünk generálkivitelezésben ipari létesítményeket. Az egyházközösség képviselő-

lebonyolításában is, akár gyermekek vagy felnőttek számára szerveződnék.

Daróczy Gyula

1956-ban születtem Nagykanizsán. Testnevelési főiskolát végeztem, edzőként dolgoztam. Autójavító szakmám is van, jelenleg saját szervizemben dolgozom. Házasságomból két gyermek született. Eddigi vállalt szolgálataim, amiket a jövőben is vállalak: a város miséje (aug. 20.) szervezése, azzal kapcsolatos teendők lebonyolítása, karácsonykor a templom fenyő-

Balról jobbra: Győri Bernadett, ifj. Dömötör Géza, ifj. Szokol László, Mándli Anna, Daróczy Gyula, id. Dömötör Géza, Mónai Zsuzsanna, István atya, Bálint Pálné, Bálint Pál, Baloghné Békési Beáta, Balogh András, Göndics Jánosné, Fűr Tamás, Fűrné Kinsztler Anita

testületi munkájában veszek részt, ahol a gazdasági-műszaki feladatokat végzem.

Bálint Pálné (Nith Márta)

1952-ben Hosszúvölgyön születtem. Tanulmányaimat Szombathelyen, majd Pécsen végeztem. Képesítésem általános iskolai tanár. 25 évig tanítottam a Hevesi Sándor Általános Iskolában, ma már nyugdíjas vagyok. 38 éve élek katolikus házasságban. Két felnőtt gyermekünk van, fiunk közgazdász, lányunk pedagógus. Mindketten Budapesten élnek és dolgoznak. Szívesen veszek részt az egyházközösség programjainak szervezésében, azok

fáival kapcsolatos munkák megszervezése, kivitelezése, lektorok szervezése, felkészítése, perselyezés. További terveim között szerepel a lektorok szervezése, felkészítése létszámuk bővítése. Ennek érdekében szeretnék részt venni a lektorfelelősöknek tartott képzésen Szombathelyen.

Id. Dömötör Géza

1945-ben Pácán születtem. A pacsi templomban kereszteltek meg, itt lettem elsőáldozó és bér mátkozó, és itt kötöttem házasságot is.

Zalaegerszegen, a Csányi László Közgazdasági Technikumban érettségiztem. 1971-ben költöztünk Nagyka-

nizsára, ahol egy építőipari cégnél dolgoztam, mint műszaki ügyintéző. Házasságunkból két gyermek született. Gyermekeinket vallásos szellemen neveltük követve a családi hagyományokat. Nagy örömeinkre mindketten kivették a részüket a templomi szolgálatokból: akár ministrálás, akár felolvasás terén — még felnőttként is. Jelenleg nyugdíjas vagyok.

Immár közel 30 esztendeje vagyok egyházközségünk testületi tagja, melyet erőmhez és egészségemhez mértén továbbra is szeretnék szolgálni és munkámmal segíteni.

Ifj. Dömötör Géza

1967-ben születtem Zalaegerszegen, négyesztendőskorom óta élek Nagykanizsán. Hívó családban nevelkedtem. Szoros kötelék fűz az alsóvárosi templomhoz: itt voltam elsőáldozó, bérházas, itt ministráltam csaknem tíz éven át. Jelenleg egyéni vállalkozóként az építőiparban dolgozom. Úgy érzem, szakmai ismereteim, tapasztalatom hasznára válhat az egyházközségnek, igyekszem legjobb tudásom szerint segíteni a képviselő-testület munkáját.

Fűr Tamás

1985-ben születtem Győrben. A győri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban érettségiztem, és ezzel egy időben a győri zeneművészeti szakközépiskolában végeztem klarinét szakon. Ezt követően Sopronban szereztem erdőmérnöki diplomát, majd Zalaegerszegen mérnök-közgazdász végzettséget. Feleségemmel 2008 nyarán házasodtunk össze, majd Nagykanizsára költöztünk. A Zalaerdő Zrt.-nél dolgozom erdőgazdálkodási előadó munkakörben. Boldog házasságunkból két fiunk született, 2010-ben és 2013-ban.

Az egyházközség életében fiatalos lelkesedéssel azon szeretnék munkálkodni, hogy hitünkben megerősödve, egymást jobban megismerve igazi közösséggé váljunk. Szeretnék aktív szerepet vállalni az egyházközség zenei életének megújításában, a fiatalok, a házasság előtt állók és a házaspárok megtartásában, közösséggé kövülésében.

Fürné Kinsztler Anita

1984-ben születtem Kiskunhalason. Gyermek éveimet szülővárosomban töltöttem, a középiskolát is a helyi református gimnáziumban végeztem. Tanulmányaimat Sopronban folytattam, ahol környezetmérnöki és mérnök-tanári diplomát szereztem. Férjemmel — akit az egyetemem ismerem meg — 2008-ban kötöttünk házasságot, ezt követően költöztünk Nagykanizsára. A Zalaerdő Zrt.-nél dolgozom. Két gyermeket nevelünk, Dávid 2010 szeptemberében, András 2013 januárjában született.

Szeretnék aktív szerepet vállalni plébániánk újságjának szerkesztésében, valamint a gitáros énekkar szolgálataiban. Szívesen veszek részt plébániai programok szervezésében is.

Göndics Jánosné, Ági

Nyugdíjas vegyésztechnikus vagyok, az olajiparban dolgoztam. Férjemmel 1973 óta élünk keresztény házasságban. Három felnőtt gyermekünk és három unokánk van. Elsőszülött fiunk újmiséje 2009-ben volt az alsótemplomban. Több évtizede kötődünk ide, de többféle közösségi dolgunk révén kapcsolatunk a többi plébániával is jó. 1986 óta énekelünk „családilag” a Magvető közösségben és most már itt a templomi gitáros kórusban is. 1990 óta férjemmel együtt bencés oblatások vagyunk. Az éneklésen kívül szívesen veszek részt (erőmtől függően) szervezésben, kapcsolatépítésben. Igény szerint továbbra is szívesen fotózom a plébániai programokon. Igyekszem szolgálni a békességet, a testvéri szeretetet és őszinte nyitottságot Isten nagyobb dicsőségére.

Győri Bernadett

Nagykanizsán születtem, és itt élek azóta is. Itt keresztelték, nagyszüleimmel ide jártunk misére rendszeresen. A Pázmányon végeztem hittanári szakon. Nagyon sokat segédkeztem a templom megszüpülésénél, valamint a programok szervezésében, ami gyerekeknek és felnőtteknek szólt.

Továbbra is szeretnék segíteni a programok szervezésében, lebonyolításában. Szeretnék abban is segíteni, hogy ez az egyházközség egy igazi kö-

zösséggé nője ki magát. Szeretnék a legjobb tudásommal segíteni, amiben tudok. Számomra mindig nagy örömet jelent, ha segíthetek.

Mándli Anna

1956. március 25-én születtem Nagykanizsán. Gyermekkorom óta kötődöm a Szent József Plébániához. Itt keresztelték, itt voltam elsőáldozó és bérházas. Iskoláimat Nagykanizsán végeztem, jelenleg az E.ON Ügyfélszolgálati Kft. munkatársa vagyok, 2014 áprilisától nyugdíjas leszek. Aktívan részt veszek a Nagykanizsán működő karitás munkájában, fontosnak tartom az egyházközséghez tartozó emberek segítségét. Szeretnék az egyházközségi munkában minél több, hasznos segítséget nyújtani.

Mónai Zsuzsanna

Megtisztelő számomra, hogy több éve részt vehetek plébániánk életében: irodai szolgálattal, kirándulások szervezésével, a plébániai lap szerkesztésében való munkálkodással. A több évtizedes aktív kulturális-pedagógiai munkám után most is nyilvánvaló, hogy az Úr az emberek szolgálatát adta nekem életfeladatul az ő szellemében, a hit eszközével. Egész életemet nem élhettem folyamatos vallásosságban, ám az első 17 évemben Bánokszentgyörgyön kapott alapoly szilárdnak bizonyult, hogy a jelentős kihagyás után a visszatérés nagy örömeimre szolgált.

Köszönöm a testületbe való meghívást. A további helytállásban kérem a Jóisten támogatását.

Ifj. Szokol László

1990. február 13-án születtem. Elemi tanulmányaimat a Hevesi Sándor Általános Iskolában végeztem, majd felvételiztem a Zsigmondy—Széchenyi Szakképző Iskola épületburkoló szakára, ahol 2010 júliusában sikeres szakmai vizsgát tettem. Ezt követően 3 évet aktívan dolgoztam az építőiparban, ahol mélyebben elsajátíthattam az építészeti fortélyait, szépségeit. Most jelenleg egy esti szakközépiskolában vagyok hallgató. Ezek mellett szeretek plébániánk életében aktívan részt venni és az egyházközség javát szolgálni.

MINDHALÁLG

Géza bácsi egyházközségünk sajtófelelőse volt a világi képviselő-testület tagjaként. Az egykori mérnökember jócskán túl járt a nyolcvanon. Ki tudja, hány atya idejében szolgálta az Urat, templomát és a híveket? Aktatáskája majd földig ért, akárcsak szürke nagykabátja. E korban úgyis alázattal él már az ember, vajon miért kell még hajlítani is rajta?!

Még pár éve rendszeres segítőtje volt a plébániának. Újságokat rendelt, hozott-vitt, kiterítette a temp-

pott erőért. Sietett haza, majd a kórházba, beteg feleségéhez. Gyermektelenek voltak. Sajnos nem kellett sokáig odajárnia... Egy ideig hozta még a hite a templomba, kötelességtudata a plébániára. Múlt az idő, peregtek az események. Egy vasárnapi szentmise után, újsággal a kezükben cseverésző asszonyok között szóba került Géza bácsi. Ja, a Böhm Géza bá? Az ősszel meghalt szegény — mondta egyik, és lehajtott fejjel szétrepentek az asszonyok.

Kovács Krisztián: Mindörökké

lom sajtóasztalán, figyelemmel kísérte a vásárlásokat. Karácsony előtt naptárakat, képeslapokat hozatott, amiket örömmel vittek az emberek. Amikor kiürítették a templom perselyeit, ő az érméktől bekoszolódott, levágott ujjú, kesztyűs kezével sorba rakta, megszámolta az aprót, s elvitte törzshelyére, a főtéri patikába papírpénzre beváltani. Majd fejcsóválva vagy megelégedetten adta le azt az irodában. Beszélgetést nem kezdeményezett, nem is hallotta volna meg a választ. Mosolyt kapott hálául, Atyánktól egy férfias kézfogást. Mosolygott ő is, talán hálás volt a bizalomért és a feléje áradó csendes szeretetért. Hazafelé biztosan köszönetet mondott az Úrnak az aznapra ka-

A három évszázados Szent József-templom életében — most éppen pillanatképként — generációváltás történik a képviselő-testület tekintetében. Túlrepítette az idő kereke a felső korhatáron — a 70. életében — a sok esetben évtizedeken át áldásos tevékenységet folytató tagság egy részét. Betöltötték Istentől és az egyháztól kapott küldetésüket. Számunkra példa istenhitük, szerény, fáradtságot nem ismerő templomi szolgálatuk, atyáink mindenben való segítése, a mindenkori készenlét. A templom hitéletének szolgálata, a plébánia javainak gondozása, a hívők képviselete, jó kapcsolatok kialakítása, a mindenkori és mindennemű segítségnyújtás. Megtartották esküjüket.

Szeretettel gondolnak a hívek a derűs, készséges Ivády Árpádné Marikára, aki sok éven át a plébániahivatalban gondozta az egyházközség, benne a hívek hivatali ügyeit.

Mintául szolgál mindenki számára Czerpán Józsefné Marika és Mihalecz Lajosné Rozika mélyszéges imádságos hite. Rozika a rózsafüzercsoport szervezője, vezetője, éltetője volt hosszú időn át. Hetente együtt segítettek a plébánián adódó feladatok elvégzésében, a közös tervezésben.

Az egyházközség pénzügyi-gazdasági ügyeinek szakértő felügyelője és ellenőrzőjeként Marton József napi szinten mintegy hazajárt a plébániahivatalba. A nem szót talán nem is ismerve, atyáink irányításával fáradhatatlanul dolgozott a hitélet, valamint a plébánia felsorolhatatlan sokrétű munkáiban.

Az említetteken kívül megváltozott körülményeik okán, betegség, elköltözés miatt is el kellett válni testületi tagoktól.

Dr. Bencze Sándor elnöknek és feleségének, Ritának köszönjük a sok éven át folytatott koordináló, képviselő, tanító, szervező, példaadó, az Urat nagy alázattal szolgáló sokrétű tevékenységét.

Peterman Károly az aktív tagságon túl továbbra is ajándékol virágdíszbe öltözteti templomunkat húsvétkor és karácsonykor Isten dicsőségére, a mi gyönyörűségünkre.

Vigaszunk, hogy továbbra is köztünk lesznek, templomunkban járják az Úr útját.

E szavak mögött nemcsak a köszönet, megbecsülés, hanem az írott szó megőrző erejének reménye fogalmazódik meg.

Mónai Zsuzsanna

* * *

Képviselő-testületi szolgálatukat befejezték: dr. Bencze Sándor, Benczné Kollarits Rita, Czerpán Józsefné, Dömötör Gézáné, Györfy Anikó, Ivády Árpádné, Lérátné Mátés Valéria, Marton József, Mihalecz Lajosné és Peterman Károly.

Köszönjük áldozatos munkájukat!

INTERJÚ A KÉPVISELŐ-TESTÜLET ÚJ ELNÖKÉVEL

Balogh Andrással 5 évvel ezelőtt találkoztam először egy plébániai program szervezése kapcsán. Kedves, mosolygós, mindenkinek segíteni akaró embernek ismertem meg, akiből árad a derű, a jóindulat és a türelem. Kitartó, tele van elhivatottsággal, határozottsággal és minden helyzetben van egy jó ötlete. Sikeres vállalkozást vezet, és boldog családi életet él. Egyházközségünkben több közösségnek is aktív tagja, gyakran motorja különféle programok megszervezésének, de kevésbé népszerű feladatokat is magára vállal, hogy segítse plébániánk működését. Január 1-jétől képviselő-testületünk új elnöke lett, ennek kapcsán kerestem meg őt, hogy új feladatairól és az ezekkel kapcsolatos érzéseiről, gondolatairól beszéljünk.

— *Idén ünnepeled 50. születésnapodat, életed derekához értél. 18 éves korodban mit gondoltál, milyen leszel 50 éves korodban? Mennyiben más az életed az akkori elképzeléseidtől?*

— Minden év végén 2 évet öregszem, ugyanis december 29-én töltöttem be a 49-et, de 3 nap múlva, azaz január 1-jétől már 50 évesként vagyok nyilvántartva. Ennek ellenére fiatalos lendülettel, sok tervvel kezdtem el ezt az évet is.

18 évesen már fülig szerelmes voltam az akkor 16 éves Beába. Már akkor arról álmodoztam, hogy egyszer feleségül veszem, és sok aranyos gyerekünk lesz. Arra azért nem számítottam, hogy 48 éves koromban születik meg negyedik gyermekünk, akiért persze nagyon hálásak vagyunk, ugyanúgy, ahogy két egyetemista fiunkért és 18 éves nagy lányunkért is. Rengeteg örömet, nevetést, boldogságot, fiatalságot és főleg szeretetet ajándékoz rajtuk keresztül is a Teremtő.

18 évesen már azt is reméltem, hogy fizikus leszek. Az egyetem elvégzése után a szívem visszahúzott szülővárosomba, Kanizsára. 7 évig geofizikai kutatásokkal foglalkoztam az olajiparban, azután 10 évig a GE-ben, közismert nevén a Tungsramban dolgoztam. Különféle vezetői pozíciókat

töltöttem be, végül családotul az ország másik szegletébe, Kisvárdára költöztünk, ahova gyárigazgatónak neveztek ki. A távolság miatt ismét visszajöttünk. Rövid zalaegerszegi kitérő után családi vállalkozást indítottunk, újra itthon. Matematika oktató programokat készítünk. Beával ketten kezdtük. Nagyon sok munkával sikerült az országban elsőként olyat alkotni, ami valóban nagy segítség a matematikával küzdő diákoknak és szüleiknek. Azóta is piacvezetők vagyunk. Most már több alkalmazottal dolgozunk a Matek Oázisban, és további nagyszabású fejlesztési terveink vannak.

18 évesen még harcos ateista voltam. Az anyag önfejlődésében és a tudomány mindenhatóságában hittem. Azt gondoltam, hogy valahol a nagyvilágban fogok kutatómunkát végezni. Ezért azt végképp nem gondoltam még akkor, hogy 50 évesen képviselő-testületi elnök leszek abban a templomban, ami körül a kisgyerek éveimet éltem. Templomba csak akkor jártam, amikor esküvők voltak, és beszaladtunk a zsbongó gyerekcsapatral megcsodálni a menyasszonyt.

— *Hogyan kerültél egyházközségünkbe? Miért a Szent József-templomot választottad családdal?*

— Beával egy lélekként fejlődünk, ezért megtérésünkig is közös úton járunk. Fokozatosan kerültünk egyre közelebb Jézushoz. Megkereszteltük gyermekeinket is a nagyradai Pék Pál atya rugalmasságának köszönhetően. Évekkel a polgári esküvőnk után szentségi házasságot is kötöttünk. Megtapasztaltuk, mennyire megerősítette a házasságunkat. Gyerekeink elköltözésünkig a Piarista Iskolába jártak, de még mindig nem voltunk templomba járók. Református testvéreink is segítettek egyre közelebb kerülni Krisztushoz.

Bea nagymamája kért meg minket 5 évvel ezelőtt, hogy vigyük el az alsótemplomba, hogy megcsodálhassa a szépen felújított templomot. Magával ragadott bennünket Lóránt atya prédikációja, és feltámadt bennünk a vágy, hogy hívő közösségben éljük meg hitünket, ezért elkezdtünk rendszere-

sen templomba járni. Amikor az atya a szőlőművesről tartotta szentbeszédét, úgy éreztük, mi is szeretnénk „kapálni a szőlőben”. Sok lelki ajándékot kaptunk az egyházban, amit az egyházközségben végzett munkával igyekeztünk meghálálni. Ennek következtében Lóránt atya hívására nagyon gyorsan a képviselő-testületben találtuk magunkat.

— *Hogyan fogadtad Isti atya felkérését a képviselő-testületi elnöki pozícióra?*

— Pár éve egy imámban a vállalkozásunk túléléséért, a családom megélhetéséért imádkoztam. Azt kaptam válaszként, hogy én csak építsem Isten országát itt helyben, a plébánián, és bízom a vállalkozás sikerét nyugodtan az Úrra. Sokszor kérem imámban az Urat, hogy használjon engem eszközéül. Azt tapasztaltam, hogy minél többet adok magamból, annál többet fogad el belőlem, és így vonz egyre közelebb magához.

Már Lóránt atya idején is igyekeztünk megtenni, ami tőlünk tellett az egyházközségért, a közösségért. Isti atya érkezésekor is felajánlottuk a segítségünket, mert vezetői tapasztalataimból tudom, hogy sosem könnyű egy új vezetőnek az ismeretlen helyen ismeretlen emberekkel. Úgy tartják, hogy a sok munka gyümölcse a még több munka. Ezért ezek után nem lepődtem meg, hogy még az elnöki feladatokkal is megbízna Isti atya. Ugyanakkor már sokszorosan megtapasztaltam, hogy ha hív az Úr, nem érdemes ellenállni, mert menekülhetünk akárhova, mint Jónás próféta, vagy a libák közé, mint Szent Márton, akkor is megtalál minket. Mindezekért gondolkodás és kérdés nélkül igent mondtam erre a szolgálatra is.

Bencze Sanyi köztisztviselőnek örvendő végezte elnöki munkáját. Sajnálom, hogy nem tudta tovább vállalni. Tisztában vagyok a felelősségemmel, és azzal is, hogy sok más alkalmas jelölt is lett volna. Igyekszem felnőni a feladathoz, és méltóvá válni a tisztviseléshez.

(Folytatás a 6. oldalon.)

INTERJÚ A KÉPVISELŐ-TESTÜLET ÚJ ELNÖKÉVEL

(Folytatás az 5. oldalról.)

— *Hogyan tudod összeegyeztetni a megszaporodott plébániai feladataidat a munkáddal?*

— Beával közösen visszük a vállalkozást, ahol továbbra is nagyon sokat dolgozunk, és rendszeres önképzésünkre is időt szánunk. Igyekszünk értékes időt tölteni a szűkebb és tágabb családdal. Ápoljuk a baráti kapcsolatokat. Próbálunk rendszeres testmozgásra is időt szakítani. A helyi Kereszténydemokrata Néppárt tevékenységében is részt vállalunk. Eljárók a keddi Biblia-körbe, tagjai vagyunk a Házasság Hétvége közösségnek, a plébániai Családos közösségnek, dolgozunk az egyházmegyei családpszichológiai csapatban, és még számos más dolgot is végzünk.

Józan ésszel átgondolva ennyi mindent egyszerre végezni lehetetlenség, de az Úr segítségével mégis lehetséges. Megtapasztaljuk az „időszaporítás csodáját”. Úgy hiszem, hogy Jézus nem csak a halat és a kenyeret képes megszorítani, hanem a szolgálatra szánt időnk is. Csak oda kell neki adni egy keveset a saját időnkéből, mint ahogy az a bizonyos fiú is odaadta az apostoloknak néhány kenyerét és halat.

— *Feleségeddel négy gyermeket neveltek, a legkisebb alig múlt másfél éves. Hogyan fogadja családod, hogy a plébánián egyre többet szolgálasz?*

— Óriási erőt jelent, hogy ezekben a feladatokban nem egyedül, hanem házaspárként tudunk részt venni. Nagy öröm és boldogság ez nekem. Nagyon hálás vagyok ezért az ajándékért.

Igyekszünk úgy végezni a feladatainkat, hogy a család se sérüljön, ezért inkább pl. a tv-nézésről mondunk le. Ez is olyan, mint minden más áldozat: azt hisszük, hogy valamit feladunk, de a végén rájövünk, hogy sokkal többet kapunk. A szaporodó feladatok ellenére régóta nem volt olyan meghitt és családias a karácsonyunk, mint a legutóbbi. Nagyon jól éreztük magunkat együtt a gyerekeinkkel.

— *Bemutakozódból már megtudhattuk, hogy munkáid során többször is betölthetted vezetői pozíciót. Milyen típusú vezető vagy?*

— Az egyházközség és a testület vezetője is valójában a mindenkori plébános, és ez így van jól. A pap Krisztus földi képviselője, ő rendelkezik azzal a spirituális hatalommal, ami az egyházközségünknek irányt mutat, és mindannyiunk lelki üdvössége felé vezet. Megnyugtató, hogy Isti atya rengeteget imádkozik útmutatásért, az egyházközségért.

Az elnök a plébános első számú világi munkatársa, segítője, tanácsadója, alkalmanként a helyettese. Kapcsolat, de nem az egyetlen kapcsolat plébános és a közösség, valamint a testület között.

Együttműködő vezető vagyok, aki erősen bízik a csapat erejében. Döntéshozatal előtt szeretem megvitatni elképzeléseimet vezető társaimmal. Báttran felhatalmazom kollégáimat egyes részfeladatok felelősségével. Folyamatokban, stratégiákban és hosszú távú célokban szeretek gondolkodni.

— *Milyennek képzelsz el egy jól működő képviselő-testületet? Milyen változtatások szükségesek ennek eléréséhez?*

— Nagy szükség van egy kreatív, tetterre kész csapatra, amely képviseli a közösség érdekeit és együtt tud gondolkodni az atyával. A „tetterre készséget” hangsúlyoznám, mert a hívők közösségének azaz külön-külön minden templomba járóknak feladata, hogy egy szívvel, egy lélekkel és szeretetben együtt imádkozva tudjunk dolgozni az egyházközség érdekében, közösen építsük Isten országát.

Tudjuk, hogy a szeretethez sok önfeláldozás, alázat, elfogadás, türelem és megbocsátás szükséges. Ez szolgálja az üdvösségünket, semmi más. Nincs ez másképp az egyházközségben sem.

A képviselő-testületi tagoknak ezen túl képesnek kell lenni vezető szerepet vállalniuk az egyes plébániai feladatokban. Pl. te az újságszerkesztést végzed, ami hatalmas munka különösen két kisfiad mellett, mivel magunk írjuk szinte a teljes tartalmat. Tamás szervezi pl. a gitáros zenészeket, Zsuzsa és Pali többek közt a média és a

társadalmi kapcsolatokat gondozza nagyon eredményesen. Zsuzsa még a kirándulásokat is szervezi. Bea a templomok éjszakájának, a rajzversenynek és a szerelmesek miséjének főszervezését vállalta. Márti és Anna is jelezte, hogy szívesen végeznek szervezői feladatokat. Gyula szervezi évek óta a karácsonyfa-állítást, de sok más feladatot is vállalt már; magam is aktívan részt vettem sok program szervezésében, a betlehemállításban, stb. Ági a lelkiségét, egyházi tapasztalatait adja be a közösbe, és mindig lehet számítani a segítségére csakúgy, mint Bettiére. Laci az atya jobbkeze a sekrestyében és a plébánián, Gézáék (idősebb és fiatalabb egyaránt) az épületekkel kapcsolatos teendők ismerői. Ezen kívül mindannyian részt veszünk az éppen adódó feladatokban különböző szerepekben.

Tehát a képviselő-testületi szolgálat elsősorban munkáról és áldozatról szól az egyházközség érdekében. Ezért megérdemlik a tiszteletet és elismerést a volt és az új képviselő-testület tagjai is, ahogy mindenki, aki a plébánián bármilyen szolgálatot végez.

Szolgálatra kész emberekből sajnos hiány van, pedig a közösségünk életképessége, és ezen keresztül az Anyaszentegyház jövője is javarészt ezen múlik. Ezért várjuk azoknak a jelentkezését, akik rendszeres szolgálatot tudnak vállalni a plébánia életének valamelyik területén. Szeretettel és örömmel tudnának részt venni a templomtakarításban, vagy hólapátolásban, iparosként tudnak besegíteni a plébánia és a templom üzemeltetésébe, a közösség tagjainak ajánlanak fel valamilyen szolgálatot, akikre lehet számítani rendezvények lebonyolításában, vagy akár vezetői, szervezői jellegű feladatot lennének képesek ellátni.

Ezúton hívunk, várunk szeretettel szolgálatra mindenkit, aki Szabadon, Örömmel, Szeretettel (szóval SZÖSZ-ölve) szolgálná a közösséget, Isten országának építését itt, a plébánián! Kérem, jelentkezzenek nálam, valamelyik testületi tagnál, vagy Isti atyánál.

Fürrné Kinsztler Anita

MIT TANULHATUNK A SZENTEKTŐL?

2013 szeptemberében a *Templomok éjszakája* rendezvény keretében híres ferences szerzetesek életútjával ismerkedhettek meg az érdeklődők. A gyertyafényes kolostorbejárás során öt lelkes fiatal szerzetesruhába öltöztetve mutatta be nekünk választott szentjének életét, tanítását, híres műveit. Ezt követően a fiatalok tovább elmélkedtek azon, hogy mit mondhat ma számunkra a bemutatott szent emberek élete, miben érdemes őket követnünk, mit tanulhatunk tőlük. Előző lapunkban Szent Klára tüzes jellemén, bátor cselekedetein tűnődhetünk el Csonka Laura segítségével, most pedig a rendalapító Assisi Szent Ferencel ismerkedhetünk meg Puszkár Tamás szemszögéből.

Az Assisi...

Azokban az időkben, amelyeket a történelemkönyvek csak úgy írnak le, hogy a „sötét korszak”, Isten Assisi Ferencet küldte, hogy Krisztus után újra megnyissa a mennyet, s ezzel visszahozza a fényt a szegénynek, szenvedőnek, elnyomottnak, megtörtnek egyaránt. Bár Ferenc gazdag volt, és nagy lakomákat adott, mégis azt választotta, hogy szegénnyé lesz. Bár

Puskár Tamás

Szt. Ferencnek öltözve a kolostorban a Templomok éjszakáján

művelt volt, mégis úgy tetszett neki, hogy egyszerűvé lesz Isten számára.

A damiano szentély csendjében hallotta meg az üzenet: „*eredj, javítsd ki házamat, mely szinte majdnem összedől.*” Ez volt az a drámai indítatás, melynek hatására felvillanyozta egész Európát, hiszen nemet mondott pénzre, hatalomra, emberi hiúságra és gögre egyaránt.

Ő a mi idők szentje is. Szembe ment mindazon problémákkal, melyekkel mi is birkózunk. Ezek között szerepelnek háborúk, szűkölködés, korrupció, társadalmi kirekesztettség, szegények és gazdagok közti szakadék. Életének üzenete világos volt: a kapzsiság szenvedést okoz az áldozatnak és az elkövetőnek egyaránt. S ha napjainkra gondolunk, hány embert lakoltatnak ki csupán azért, mert a kíméletlenül megnövekedett kamatot nem tudják fizetni?

Az emberek folyamatosan próbálták győzködni Ferencet; bolondság, hogy egymaga menjen és megállítsa a keresztes hadjáratot. Nem tudták eldönteni, kit lássanak benne. Hóst, esetleg vakmerő örültet? S ha magunkba tekintünk, ki menne ma, hogy megállítsa a szíriai zavargásokat? Képesek lennénk szentünk nyomdokai-ba lépni? Ellentmondást nem tűrően menni az isteni szó után?

Ferenc a római viszonyokat látva fellépett a pápa ellen, mert úgy érezte, a kor egyháza nem eléggé krisztusi. Tettéért be is börtönözték, de később elengedték. Ismét kérdezhetném, ki teszi meg ezt ma? S mindjárt jön a válasz: Ferenc pápa. Nemet mondván a pápai luxusra vezeti Krisztus egyházát mégpedig az egyszerűség felé. Egy új arcát mutatta Istennek.

Szent Ferenc számára Isten nem egy diktátor volt, akinek félelemből kell engedelmeskedni, mert ha nem, akkor a pokolba juttat. Számára sokkal inkább a szerető Atya képében mutatkozik, aki az életet, mint lehetőséget, értékes ajándékot adja. Olyan, mint az ideális anya-apa, aki mindig elérhető, hogy felemelően segítsen a nehéz döntésekben, és vigaszt nyújtson,

amikor félresikerülnek a dolgaink. Ezt megértve nem csoda, hogy olyan sokszor idézte az 55. zsoltárt: „*Vesd az Úrra gondodat, s ő majd gondoskodik rólad.*”

Assisi Szent Ferenc

Ferenc szeretete Jézus iránt nem egyezik azzal a sok középkori festménnyel, amelyik az utolsó ítéleten bíróként megjelenő Urat tárják elének. Helyette azt a betlehemi Jézust látja, aki közénk jött, és egy lett velünk. Ő az utolsó vacsora Jézusa, aki önmagát adja a lélekben éhező embereknek. Ő a kereszt Jézusa, aki megbocsát azoknak, akik őt halálra ítélik. Boldogok lehetünk, ha Ferenc üzenete lelkünk legmélyén visszhangzik. Isten testvérenek lenni annyi, mint minden teremtménnyel egynek lenni, mert ők a te testvéreid. Ebben a közösségben megszűnik majd az elkülönültség érzése, és megszűnik mindenféle pusztítás.

Assisi Szent Ferenc idejében elemi erővel törtek ki az evangéliumból Jézus éltető igéi! Hirdették: Itt a remény! Itt az erő! Itt a felszabadítás mindenféle bűnből és sötétségből! Nem csoda, hogy annyiszor mondta: „*Ez az, amit akarok! Erre vágyok! Erre szomjazik szívem és lelkem minden erejével!*”

Puskár Tamás

KAPASZKODÓNK A HÁZASSÁGBAN

Amikor összekötöttük életünket tudtuk, hogy sok minden megváltozik körülöttünk, tudtuk, hogy a „mézes-hónapok” elmúltával másként látjuk majd egymást, hogy a gyerekek érkezésével átrendeződik az életünk, tudtuk, hogy le kell mondanunk sok mindenről, ami korábban hozzátartozott a mindennapokhoz. Ám hogy ennyire más lesz minden, arra nem számítottunk. A korábbi nyugodt, viszonylag kiszámítható élet helyett váratlan helyzetek tömkelegével kell szembenéznünk, és ezek között csak a könnyen, már-már rutinszerűen kezelhetőkhöz tartozik, amikor a gyerek pont akkor kakil be, amikor már amúgy is késésben vagyunk. A lakás legtöbbször romokban, gyerekzsivaj (milyen idilli képzeteink voltak erről tizenegynéhány évvel ezelőtt, amikor jegyespárként a játszótéren zsvajgó gyermekekben gyönyörködtünk). Ha egy szemlélődésre alkalmas kis csendes sarkot szeretnél találni, nem találsz nálunk, legfeljebb csak este tíz után (bár erre sincs garancia), de akkor meg már sokkal vonzóbb az ágy.

Az idő nagy úr, nem lehet neki parancsolni, és bárhogy is kéred, nem hajlandó megállni, de még csak lassítani sem. Így nem tehetsz mást, csak rohansz utána, és ettől állandó zavarban vagy, időzavarban és ez a zavar frusztrál. Az egyetemen szerzett egészséges önbizalmod elenyészik, és azt kezdted érezni, hogy semmire sem vagy alkalmas, semmit sem csinálsz jól, nem tudsz megfelelni a világ kihívásainak, miközben fizikai határaidat feszegeted.

No de ide is passzol a jézusi intelm: „Aki az eke szarvára tette a kezét, az ne forduljon hátra”, a mi esetünkre alkalmazva: ha belevágtál a családprojektbe, hát csináld is végig! Rendben, de legalább valaki azt mondja meg, hogy merre szántsak?

Van egy fiatalkori élményem. A dél-franciaországi zarándokhelyen, Lourdes-ban voltam egy hétig lelkipraktóron. Ez a kisváros a Pireneusok lábánál van, úgyhogy egyik délután kirándulást tettem a környező hegyek-

ben. Itt összefutottam egy csapat gyerekekkel, akik komoly sziklamászó felszereléssel, néhány felnőtt utasításait követve szép sorban megmászta egy előttük tornyosuló 10-15 méter magas sziklafalat. Másnap aztán újra kimentem a sziklafalhoz, hogy fiatalságomra jellemző meglehetősen meggondolatlan-sággal magam is megmásszam ezt a kődarabot. Vonzott a magasság, a kihívás, a kaland. Egészen jól ment a dolog a feléig. Ott aztán rá kellett döbennem, hogy elfogytak a *kapaszkodók*. Lehet, hogy voltak, merthogy előző nap a gyerekek egyenes úton felju-

tottak a tetőre, de én nem találtam egyet sem. Úgyhogy sem előre, merthogy nem voltak kapaszkodók, sem hátra, mivel a sziklamászásról tudni illik, hogy ott aztán nem lehet hátrafele tekintgetni, mert lefele csak kötélen ereszkedve, vagy a csúcstól elérve egy másik, arra alkalmas útvonalon lehet lejutni a magaslatról. Már-már a pánik kezdett úrrá lenni rajtam, amikor aztán oldalazva találtam egy olyan pontot, ahonnan meg tudtam hódítani a csúcstól. Végül is sikertörténet kerekedett a dologból, de nem sokon múlt, hogy nem az lett. Jó lett volna, ha van ott valaki, aki ugyanúgy instrukciókkal lát el, mint előző nap a gyerekeket.

Családi életünkben is gyakran tapasztaljuk úgy, hogy elfogytak a kapaszkodók. Ilyenkor aztán jó lenne, ha valaki segítene, olyan, aki „ért hozzá”, kellő tapasztalattal rendelkezik: segít meglátni azokat a kapaszkodókat, amelyeket mi nem vettünk észre, és rávezet arra az ösvényre, ahol meg-

vannak azok a kapaszkodók, amelyek segítségével elérhetjük a csúcstól. Mert ha nem találunk kapaszkodókat, könnyen lezuhanhatunk a szikláról. És hogy ez nem csak holmi költői túlzás, azt világosan jelezi, hogy környezetünkben, barátaink, rokonaink körében egyre több házasságot láthatunk tönkremenni.

Elkezdtek tehát keresgélni a kapaszkodókat. Lázasan bújtuk a szakirodalmat, ifjú házások közösségébe jártunk, de csak azt tapasztaltuk, hogy egyre kuszáltabbak vagyunk. Bár többször is sikerült eljutnunk a máriabenyői Családkongresszusra, ahol remek előadásokat halhattunk, feltöltöttünk, és a hegycsúcstól kibontakozott a felhők közül, de hogy az a következő fogódzó, amit meg kell fogunk, hol van, azt nem találtuk. Lefordítva magyarra: elméleti síkon egyre kiválóbbak, képzetesebbek lettünk, de a gyakorlat már korántsem működött olyan olajozottan.

Tíz éves küzdelem után aztán érkezett egy e-mail a Radnai házaspártól (ők Nyéki Kálmán atya mellett a Kaposvári Egyházmegye családpszichológus felelősei), melyben figyelmünkbe ajánlották a schönstatti Családakadémia két éves családtréner képzését. Átfutottuk a programot, és örömmel láttuk, hogy az első év a saját családi életünk alakításáról, ápolásáról szól, arról, hogy rendbe rakjuk, amit tudunk, és csak azután kezdünk el azzal foglalkozni, hogy megtanuljuk, hogyan lehet továbbadni azt, amit mi magunk megtapasztaltunk, azokat az értékeket, amelyeket hordozunk.

Tíz család vágott bele az egyházmegye és a schönstattiak közös képzésébe. Közülük egyetlen család sajnos már az elején lemorzsolódott. A többiek viszont manapság szinte elképzelhetetlen módon csaknem minden alkalommal megjelentek a képzésen.

Az első év egyik legfontosabb felismerése az volt számunkra, hogy a hétköznapi életben mások is ugyanúgy küszködnek, mint mi. Az „alkalmatlanság” érzése természetes. És hogy a tökéletlenséggel való szembesülés

alkalom a tökéletesedésre, a jobbításra, sőt önmagunk és mások elfogadására. Mózes példáját hozták elénk, aki emberi gondolkodás és önmaga szerint is több szempontból alkalmatlan volt arra, hogy a választott nép vezetője legyen. Nem népe hitében, kultúrájában nevelkedett, indulatos természete gyilkosságba sodorta, száműzve élt, és ráadásul dadogott. Isten mégis neki nyilatkoztatja ki magát, őt küldi, hogy kivezesse Izrael fiait Egyiptom földjéről, a szolgaság házából. Mózes szabódik: „Ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek, és kivezessem Izrael fiait Egyiptomból?” (Kiv 3, 11); „Nem hisznek majd nekem és nem hallgatnak szavamra!...”; (Kiv 4, 1); „Kérlek Uram, nem vagyok én a szavak embere, ...” (Kiv 4, 10); „Kérlek Uram, küldj mást...” (Kiv 4, 13).

Gyengeségeink, hibáink, tökéletlenségünk ellenére mi is apostolkodásra vagyunk hivatva. Minket is küld az Úr, és mi is szabadkozunk, kifogásokat keresünk. Mi is jeleket kapunk, akár csak Mózes. Alkalmatlanságunkat érezzük, de ezen túl kell lendülnünk.

Tíz hétvégét vett igénybe az első tanév, valamint egy nyári hetet, amit közösségi-családi nyaralásként is értékelhettünk, hiszen az évközi alkalmon szabad, de a nyári héten ajánlott gyermekekkel részt venni. Alkalomról alkalomra két-két előadást hallhattunk, és beszélhettünk át kettesben, majd ezeknek a házaspáros beszélgetéseknek egy szüretét oszthattuk meg a többi résztvevővel. A témák mind a szentségi házasság, a családi élet elevenébe vágtak, és sokat adtak hozzá kapcsolatunkhoz. Az előadó párok a családkadémia korábbi résztvevői voltak. Ezek a zömében sokgyermekes házaspárok, akik az élet különféle területein munkálkodnak, üdítően felkészült és elmélyült előadásokkal ajándékoztak meg minket. A Kaposzentbenedeken töltött nyári héten aztán valódi közösségé kovácsolt minket — az évfolyam családjait — az együttélés.

Kiviláglík, miért is volt annyira fontos a megelőző egy év kényeztető *semmitvése*. „Először vegyél, aztán tegyél” — mondták nekünk. Közben megtanultuk, mit mondhatunk el együtt,

milyen mélységig engedhetünk bepilantást házasságunk, családi életünk belső berkeibe, hogy az ne okozzon konfliktust közöttünk. Persze még így is elő-előfordul, hogy rálépünk egymás tyúkszemére, sokat kell még tanulnunk.

Az évfolyam többi családját is jól ismerjük már, ezért fesztelenül tudunk egymás előtt beszélni. A tavalyi témák és hétvégék előkészítették a talajt, hogy idén a mi kis palántáink is szárba szökkenjenek. Örömmel várjuk az újabb alkalmakat, és bizalommal tekintünk munkánk elé. Ez a második

év már arról szól, hogy miképpen találhatjuk meg „szívtémáinkat”, azokat a számunkra fontos és megküzdött igazságokat, amelyeket hitelesen továbbadhatunk. Mert egyetlen család sem tökéletes az élet minden területén, de mindannyian hordozunk olyan értékeket, amelyeket hitelesen tudunk közvetíteni.

Hála, és öröm tölt el mindig ebben a társaságban, mert olyan párokkal vagyunk együtt, akik őszintén törődnek keresztény hivatásukkal, és így tekintenek házasságukra.

Horváth Tamás és Tűzkő Klári

CSALÁDAKADÉMIA

A *Családkadémia* a magyar Schönstatt családmozgalom részeként jött létre 1996-ban. A 18 alapító házaspár közös célkitűzése, hogy a családmozgalomban felgyülemlett tapasztalatokat szervezeten továbbadja úgy a mozgalmon belül, mint kívül. Emellett ösztönözte az alapítást a kívülről jött kérés is, hogy a lelkeségi mozgalom ajánlja fel tapasztalatait a nyilvánosság előtt minden kereső közösség és család számára.

A Családkadémia küldetése

Úgy az egyes emberek, mint közösségek — az egész nagy emberi társadalmat is beleértve — érdekében kívánatos, hogy a házasság és a család egyre inkább kibontakozzon a szeretetben és a bölcsességben, és így Istentől kapott hivatását betölthesse. Sokan tudják azt, hogy ez jó lenne, de sokkal kevesebben azt, hogy ezt tanulni lehet. Ha pedig ezt a fontos dolgot *tanulni lehet*, akkor rá kell döbbernünk, hogy *tanítani kell*. A Családkadémia kezdeményezői rádöbbsentek erre, és olyan szakembereket akarnak képezni, akik tanítani tudják mindazt, amire a házaspároknak szükségük van ahhoz, hogy egymás iránti első szerelmük álmainak reális elemeit megvalósíthassák, házasi- és családi életüket egyre értelmesebbé és szebbé alakíthassák.

A tanítás és tanulás e folyamata a Magyar Schönstatt Családmozga-

lomban 1985-ben indult el, és azóta hatékonyan működik. Közel 150 család tapasztalhatta meg eddig ennek a munkának az áldásait. Közülük is és a kívülről szemlélők közül is többen fölvetették, hogy a felhalmozódott ismereteket és tapasztalatokat, a megélt igazságokat hozzáférhetővé kellene tenni még több házaspár számára.

Kentenich József atya, a nemzetközi Schönstatt Mozgalom atyja és alapítója mozgalmát mindig és rendíthetetlenül Krisztus egyházának részeként fogta fel, mely egy „ecclesia semper reformanda”, egy folyamatosan megújulásra szoruló egyház. A családokra mint a társadalom és az egyház alapsejtjeire vonatkoztatva: ha mi a házasságunkban és a családjainkban, a házainkban mint „házi egyház” megújulunk, bennünk és általunk újul az egész egyház is.

Istennek minden lehetséges, de általában az általa teremtett természet rendjéhez tartja magát a megváltásban is. Ezért alapvetően fontos a hierarchia számára is, hogy egészséges családok legyenek, ahol erős, szabad, teherbíró és áldozatkész gyermekek nőnek fel, mert ezek a családok ringatják a majdani egészséges papok bölcsőjét. A Szent Magyar Királyi családról nevezett Családkadémia felajánlja szolgálatát a Magyar Katolikus Egyháznak.

(Forrás: <http://csaladok.schoenstatt.hu/Csaladakademia/>)

KÖZÖSSÉGEINK

A mindennapok sodrásában legjobb kapaszkodónk lehet, ha tagjai vagyunk valamilyen közösségnek, ahol lelkileg megerősödhetünk, bárkihez bizalommal fordulhatunk, segítséget kaphatunk, megoszthatjuk örömeinket, bánatunkat, ahol otthon érezzük magunkat. Plébániánk széles palettán kínál lehetőséget azok számára, akik szeretnének tartozni valahová. Fiatalok és idősek egyaránt megtalálhatják a nekik megfelelő közösséget, melyek nyitottak, mindig szeretettel várják az érdeklődőket. Ne engedjük, hogy életünk kiüresedjen, ne törődjünk bele a lelki magányba! Ha felkeltette érdeklődésünket valamelyik bemutatkozás, merjünk bekapcsolódni egy vagy akár több közösség életébe is!

Biblia-kör

A Szentírást nem lehet elégszer elolvasni, mert mindig hordoz magában valami újat. Isten szava nincs megálítva. Mindig tud újat mondani számunkra. A Biblia-kör létrehozásában az vezérelt, hogy minél közelebb jusunk Isten üzenetéhez! Kapjunk kedvet a Biblia olvasásához és a róla való elmélkedéshez! A Biblia-kör jelen időszakában Márk evangéliumát olvassuk és fejtegetjük. Sok kérdést felteszünk, de nemcsak a múltra vonatkozólag, hanem jelen életünkre nézve is. Együtt kutatjuk, hogy egy adott szentírási szakasz mit mondhat ma számunkra.

Nincs más teendője annak, aki részt szeretne venni alkalmainkon, mint eljönni. Szentírást adunk, és az alkalom végén megkapja az adott tanítás részletes vázlatát. A tanítások rögzítve vannak, így ami a vázlatban nincs benne, az is elérhető mindenki számára, aki nem tud jelen lenni közöttünk, vagy éppen lemaradt egy alkalomról. A tanítások vázlatai, hanganyaga letölthetők a honlapunkról is. Akinek van kedve, kapcsolódjon be a Biblia-körbe, melyet *minden kedden 18.00–19.30 óráig a plébánia könyvtárában tartunk!* Szentségfelvételre készülőknek is ezt ajánlom.

Isti atya

Családos közösség

Családos közösségünk közel három évvel ezelőtt alakult négy család összefogásával. *Havonta egyszer* találkozunk valamelyik családnál, illetve a

lelki iromány vagy családepítő előadás áttanulmányozásából állnak. Találkozóinkra természetesen kisebb gyermekeinket is magunkkal visszük, ők eközben közösen játszanak. Szívesen részt veszünk az egész plébánián-

Családos közösség

megnövekedett létszám miatt most már a plébánián. Nagy örömeinkre szolgál, hogy közösségünk megalakulása óta mindegyik család gyarapodott még egy gyermekkel. Összejöveteleink egymásra hangoló beszélgetésből, közös imádságból és valamilyen

kat érintő közösségi alkalmak, programok szervezésben, ellátogatunk egyházmegyénk családi és házaspáros programjaira. Célunk, hogy a családokat erősítsük, és támogassuk egymást a mindennapokban felmerülő problémák során.

Gitáros kórus

Ha szeretnél családoddal közénk tartozni, jelentkezz bármelyik résztvevő családnál vagy e-mailben:

bbbea1@matekoazis.hu vagy
furne.anita@gmail.com!

Gitáros kórus

A gitáros zenekar több mint hat évvel ezelőtt jött létre Horváth Zsuzsanna (Zsuzska) gitárosunk vezetésével. Másfél évvel ezelőtt csatlakozott hozzánk L. Nagy Edina szintetizátorral és gyönyörű hangjával segítve a kórust. Alkalmoszerűen furulya, fuvola, klarinét, dob és ritmushangszerek színesítik az előadott dalokat. *Zenénkkel havonta kétszer szolgálunk: minden hónap első vasárnapján a családos misén, és harmadik vasárnapján az esti misén.* Ezen kívül nagyobb ünnepeinken is szerepelünk, hogy segítsük orgonistáink munkáját. Célunk, hogy megismertessük és megszeretessük a hívekkel ezeket a fiatalos, lendületes, Istent dicsérő énekeket. Szeretnénk dalainkkal változatosabbá, emelkedettebbé tenni a liturgiát, és mindnyájunk lelkét a zene eszközével Istenhez emelni.

Szeretettel várunk minden fiatal és idősebbet, aki szeret énekelni vagy játszik valamilyen hangszeren, és szívesen szolgál a gitáros miséken! Próbáink időpontját előre egyeztetett időpontban a plébánián tartjuk. *Ha szeretnél csatlakozni, jelentkezz nálunk személyesen vagy e-mailben*

*(73zsuzska@citromail.hu vagy
furne.anita@gmail.com)!*

Ifikör

Közösségünk megközelítőleg hat évvel ezelőtt alakult Lóránt atya vezetésével. Nekünk, fiataloknak kell továbbvinnünk egyházunkat, és képviselnünk mindennapi életünkben hitünk alapjait. A plébánián havonta egyszer felszabadultan, vidáman, játékosan, máskor filmet nézve vagy kirándulva, de mindenképpen fontos segítséget kapunk ehhez a nemes feladathoz. Összejöveteleinken ötvözzük a szórakozás és az igazi értékek elsajátításának elemeit, hiszen fontos a jókedv, de nem árt meghallgatnunk egymás véleményét, vagy aktuális vendéglátóadónkat, hiszen páratlan ismeretek-

Ifikör

kel, tapasztalatokkal gazdagodhatunk ezek révén, melyeknek hasznát vehetjük életünk során. Érdeklődésük rendkívül színes palettán mozog. Nincsenek tabuk, bármit megbeszélhetünk, hiszen egymás között vagyunk! Több társadalmi célú megmozdulásunk is volt már. Gyűjtést szerveztünk a harmadik világ szegényeinek, tartottunk előadást a zalaszabari katolikus iskolában, és igyekszünk segítőként is részt venni az egyházközség életében.

Ha részesültél már a bérmálkozás szentségében, vagy egyszerűen csak szeretnél csatlakozni egy életvidám társasághoz, akkor szeretettel látunk, mert köztünk a helyed.

Legtöbbször a hónap első szombatján, az esti szentmise után 19.30–21.00 óráig tartanak összejöveteleink. Érdeklődhetsz a facebookon, vagy a *csonka.laura93@gmail.com-on.*

Mária-kör

A Mária-kör megalakulásánál (2013. január) Jézus baráti köréből az a Mária állt példaként előttünk, aki Jézus lábainál ülve leste, magába szívta minden szavát és beszélgetett vele. Jézus meg is jegyezte: „*Mária a jobbik részt választotta, és nem is veszíti el soha*” (Lk 10,42).

Zajos és túlhajszolt, sokszor kapkodó életünkben szükségesnek tartunk időt szánni a Jézussal való közös együttlétre. Ismerjük biztatását: „*Gyermekek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok — én megkönnyítelek titeket.*” (Mt 11,28) Szavait megszívva és Őbenne bízva jövünk össze rendszeresen a plébáni-

án gyógyulást, terhektől való szabadulást kieszeni.

Ugyanakkor elhelyeztünk a templom főbejáratánál a kis asztalon egy ládikót, amibe bárki beleteheti saját imaszándékát, kéréseit. Ezeket minden alkalommal a gyógyító Jézus elé terjesztjük.

Buzdítunk mindenkit, bátran éljen az „imahadjárat” eme lehetőségével és egyben szeretettel *hívunk minden együttérző testvért köreinkbe a közös imádságra minden hónap második hétfőjén a plébániára az esti szentmise után.*

Álljon szemünk előtt Ferenc pápa buzdítása: „*A csodák léteznek, de szükség van az imára! Bátor imára, amely küzdő és kitartó, nemcsak udvariasságból elhangzó.*”

Márta-csoport

Évek óta a Márta-csoport nevet kapó szorgos asszonykezek takarítják templomunkat. *Szombatonként 8-tól általában 9.30 óráig* végzik templomunk rendbetételét és díszítését. A tagok száma az élet diktálta kötelezettségektől függően változik. Ki-ki amikor ráér, időt és energiát nem sajnálva önzetlenül végzi templomtakarító szolgálatát. Szeretettel várják a csatlakozni szándékozó segítő kezeket. S ne feledjük, a közös munka összehozza az embereket, pláne, ha az Úr Jézusról van szó, hiszen „*Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.*” (Mt 18,20)

Ezúton is köszönjük áldozatos munkájukat. Isten fizesse meg mindnyájuknak!

(Folytatás a 12. oldalon.)

KÖZÖSSÉGEINK

(Folytatás a 11. oldalról.)

Ministránsok

A ministránsok szolgálata nélkül ma már szinte elképzelhetetlennek érezzük a szentmisét. Annak érdekében, hogy a liturgia még emelkedettebb és precízebb lehessen, Isti atya mindent részletről részletre elmagyarázott a próbákon.

Misék előtt a sekrestyében gyülekezünk, ahol beosztjuk a feladatokat, még egyszer mindent átbeszélünk, tehát a később érkezők sem maradnak le a tudnivalókról. A ministránsruhák

álló kis közösségekben halad — végső célja, hogy a híveket fokozatosan Jézus Krisztussal való bensőséges kapcsolatra vezesse, hogy őket az egyház aktív tagjaivá és az üdvözítő örömhíreinek mindenütt hiteles tanúivá tegye.

Szívesen látjuk az Isten útja iránt érdeklődőket.

Nagy Miklósné

Szent Ágoston olvasókör

Szeptember óta minden hónap első hétfő estéjén (szentmise után) összejön az olvasókör közössége (tízegynéhány fő) a plébánián, hogy az előző alkalommal kijelölt olvasottakról beszélges-

Az elkövetkező hónapokban *Nemeshegyi Péter* jezsuita atya magvas írásain próbálunk gyarapodni. *Fecskeszemmel* címet viseli gyűjteményes kötete. Ennek egy-egy részét jelöljük ki. Terveink között szerepel Mikszáth Kálmán: *Vén gazember* című művének megbeszélése is.

Akinek kedve van, csatlakozhat hozzánk. Minden olvasni szerető embert szeretettel várunk közénk.

Dornbach Borbála

Zsoltárénekesek

Immáron másfél éve vezetem a zsoltárénekesek közösségét. Csapatunk rendkívül nyitott és barátságos, éppen ezért bárkit szívesen látunk magunk között. Ha szeretsz énekelni, és már tudsz olvasni, bátran gyere közénk! A szolgálat nagyszerű alkalom arra, hogy közelebb kerülj az Úrhoz! Akár második osztályos, akár középiskolás vagy, itt jó barátokra lelhetsz.

Gyere a sekrestyén át — ott is bárki szívesen útbaigazít — fel a lépcsőn, a lámpafény és a nyilak onnan már vezetni fognak a zsoltárénekes teremhez! Külön, a mi számunkra készített ruháink is vannak. A szolgálat után alkalom nyílik az ugráló és a többi játék használatára, időnként pedig meglepetésre is számíthatsz a kitarató, szép szolgálatodért cserébe. *Minden vasárnap 8 órától próbáljuk az aznapi zsoltárt a 8.30-as misére a templom emeletén. Csatlakozz hozzánk, hogy együtt dicsőíthessük az Urat!*

Csonka Laura

Ministránsok

magunkra öltése után együtt imádkozunk, és a szentmisét is imádsággal zárjuk. Ezután, akinek van ideje, felmehet a termekbe játszani.

Szívesen látunk minden érdeklődőt, legyen lány vagy fiú, általános, közép- vagy főiskolás. Gyere közénk és szolgáljunk együtt vidáman az Úrnak!

Neokatekumenális út

Közösségünk tizenkilenc éve járja ezt az utat. *Hetente két alkalommal jövünk össze — szerdán és szombaton este 7 órától egy óra időtartamig — Isten igéjének hallgatásával, hogy az embereket testvéri közösségre és érett hitre vezesse. A keresztség újrafelfedezésének és a hit állandó nevelésének útja ez a hívek számára.*

A Neokatekumenális út, mint a megtérés egy útjának — amely a plébániákon különböző korú és más-más társadalmi helyzetben élő személyekből

sünek. Lelki és szépirodalmi könyvek, szemelvények váltogatják egymást. A beszélgetések nyitottak. Helye van az őszinte kritikának és az elismerésnek egyaránt.

Zsoltárénekesek

MEA MAXIMA CULPA

„Valaki lépked, felfelé tart.
Bozót közt víg madársereg.
Valaki lassan felfelé tart.
Tövisről vérharmat csepeg.
Valaki fel, a csúcs felé tart,
hogy önmagát feszítse meg.”

(Dzsida Jenő)

Álmos, szürke, mélabúra hajló a téli délelőtt. A fák ágairól lehull egy őszről ott feledett levélüzenet. Vágyja a puha fehér takarót, ami a tisztaság ígéretével bugyolálja be.

Görnyedt testtartással idős asszony igyekszik az Isten háza felé. Szinte ráborul botjára, utóbbi évei egyetlen hű társára. Pillantásra sem méltatja az őt követő gögös fejtartású hölgy. Arcán megvető mosoly, s a biztos tudat: vele ez nem történhet meg. Ő mindig tudott vigyázni magára, s lám, az Úr megjutalmazta.

A diplomaját nyitva, bentről halk pusmogás, töredezett sóhaj hallik. A hangfoszlányok időnként értelmet nyerne, s kínlódva szállnak a derűsen mozdulatlan Szűz felé:

— Ave Maria, gratia plena... könyörülj rajtam!

Esdekel, kér, rimánkodik, ígér a meggyötört lélek. Térdre esik, majd üdvözült mosollyal ajkán, köszönömöt rebeg.

A határozottra igazított ütemes kopogás robajként hat a csendes templomban. Apró, tétova mosoly suhan át tökéletesre sminkelt arcán. Most először látszik elbizonytalanodni. Megáll a gyóntatófülke előtt — Jeanne d'Arc a máglyán —, zavartan köszörül torkán. Belép.

Gyónom a mindenható Istennek, és neked, lelki atyám, hogy vétkeztem, hogy naponta bűnöket követek el, hogy észrevétlen tocsogok a fertőben. Lelkem szennyét kegyetlenül zúdítom az arra érdemtelenekre, a derűs tekintetek láttán torz gyórra húzódik keserű ajkam.

„Könyörülj rajtam, Isten, irgalmad szerint...”, de nyíllal szaggattam rongyosra húséges társam lelkét. Nem volt elég ez sem, Uram, véresre marcangoltam szívemet, majd álságos

mozdulattal hamuval hintettem meg fejemet.

„Fordítsd el bűneimtől arcodat,
töröld el minden gonoszágomat!”

Szenvedő arccal böjtöltem, megvető tekintetre sem méltatva a mellettem nagykanállal habzsolókat. Ó, milyen büszke voltam magamra! Okos, bölcs tanácsokkal láttam el szerencsétlen, nyomorult, tévelygő „testvéreimet”. Mert ugye azok, Uram? Minden kimondott és „leírt” szavadat többször elolvastam, s úgy is éltem.

De mi ez a nyomás a szívem tájékán? Mintha abroncs venné körül, s mindig szorítana egyet a fogáson. És nem feledem az éjszakai álmot sem, ami után verejtékben úszva ébredtem. Valami távoli táj lehetett, nem jártam még arra... Magas domb, rajta három kereszt. Ahogy közeledtem, egyre nehezebb lett a levegő, vihar szele érzett. A súlyos fekete felhők szorosan tapadtak a szikkadt földhöz. És Uram... az a középső kereszt... jaj, úgy vonzott! Félelmetes erővel húzott magához. Kínlódva tettem meg az utolsó lépéseket. Egy láthatatlan kéz térdre kényszerített, majd felszakadt belőlem a vonyításszerű zokogás. Feltekintettem. Hihetetlen látvány tárult elém. A kereszt, az a kereszt, ami örökre szívembe égett... az a kereszt vérben úszott.

Azóta már tudom, Uram, törékeny testedet az én tövisbűnöm is sebzette.

„Keserű a szívem
testem tehetetlen,
mert előtted, Uram,
rejtve semmi sincsen.”

(Losonczi Léna)

Bocsásd meg gögömet, Istenem! Engedd, hogy hátralévő éveimet az alázat szőracsuhájában élhessem!

S adjak. Mindig csak adjak. Meghalljam, amire eddig süket volt fülem, meglássam, ami előtt vakká tett ítéletem.

Hallhassam vigaszhangod, Megváltóm, s örökké lássam azt a távoli hegyet a kereszttel, amin az elcsitult korpust immár földöntúli fény ragyogja be.

Kertészné Tóth Éva

TÉLI VERS

Megfagyott a tücsökszó,
dér-ágon csüng az emlék,
madarak csőrében elfér.

Ónos ég ring a nádon,
gyászoló varjak szállnak,
fehér semmivé válnak.

Madárfütyty ült az ágra,
szélsodorta s földre hullt,
itt együtt: jelen s a múlt.

Míg köd szítál, tél havaz
hideg, fagyos az este,
mint árva szálfák teste.

Jégcsapba zárt emlék is
felenged lassan, lassan,
s kezet fogok a tavasszal.

Dezső Ferenc

HA VÁLASZTANOM KELL

Ha választanom kell,
Téged követlek.
Uram! Egy jelet!

Úgy követem lábad nyomait,
mint a hullám a part köveit.
Vissza — visszahúzódik,
de újra próbálkozik.

Friss levegőt! Szelet!
Hogy megnyíljon a tüdő, a szív.
Jöjj, és én követlek.
Csak hívj!

Nyitva szívem, lelkem.
Csak érted!
Nyitva szívem, lelkem.
Csak Te kellesz!

Csókkal borítom
megérintett köntösöd.
Itt vagy hát!
Követem lábad nyomát.

Csepella-Horváth Anna

SZERELMESEK MISÉJE TEMPLOMUNKBAN

Plébániánk a Szerelmesek miséjének megrendezésével kapcsolódott be a *Házasság hete* országos rendezvénysorozatba. „Angliából indult el az a kezdeményezés, amely Valentin-nap környékén minden évben egy hétig a házasság fontosságára irányítja az emberek figyelmét. Hazánkban hetedik alkalommal kerül megrendezésre a házasság hete a keresztény egyházak, illetve civil szervezetek széles körű összefogásával. Az országos rendezvénysorozat célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire és fontosságára, segítséget nyújtson a házasságra készülőknek, és ötleteket adjon a házasságban problémákkal szembesülőknek.” (Forrás: www.hazassaghete.hu)

ja tette teljessé. A tanúságot tevő szerelmespárok Czémán Miklós és Adrienn, Bende Krisztián és Piroska, Kovács Csaba és Éva a nagykanizsai Házás Hétvégés közösség tagjai, valamint Horváth Tamás és Klári (az alsótemplomi családos közösségből) voltak.

Ezt követően a jelen lévő házaspárok megújíthatták házassági fogadalmukat. Igazán megindító volt, ahogyan egymás kezét fogva, könnyes szemmel — magukban felidézve a sok átélt örömet és nehézséget — egymásnak mondták: „Én, aki egykor feleségül vettelek téged (vagy: aki egykor feleségül mentem hozzád), újra megígérem neked, hogy megőrzöm

Sokan elfogadták Isti atya meghívását a február 16-án 18 órakor tartott Szerelmesek miséjére. A prédikációban Isti atya mérlegre tette a házasság előnyeit és hátrányait, a következtetés pedig egyértelmű: házasságot kötni és párunkhoz hűségesnek maradni megéri. A közös boldogságnak ugyan ára van, sokat kell dolgoznunk kapcsolatainkért, de a jutalom nem marad el. Igehirdetésében Gary Chapman: *12 dolog, amit jó lett volna tudni az esküvő előtt* című könyvéből is szemelgetett, amit nemcsak jegyespároknak, hanem gyakorló házaspároknak is ajánlott áttanulmányozni.

A szentbeszédet négy pár házasságáért, házastársáért mondott hálaimá-

irántad való hűségemet jó- és balsorsban, egészségben és betegségben, és hogy téged tisztelni és szeretni foglak életem minden napján.”

A mise bensőséges hangulatát a gitáros énekkar szerelemről, szeretetről szóló dalai tették még emelkedettebbé. A mise végén Isti atya megáldotta a házaspárokat, jegyeseket, szerelmespárokat, akik a templomból távozóban házilag készített, gyönyörű mézeskalácsszíveket kaptak ajándékba. Nagy öröm volt látni a közel ötven csillogó szemű párt, akik áldást kértek kapcsolatukra.

Köszönjük a szervezők és a közreműködők áldozatos munkáját, hogy lehetővé tették a közös ünneplést. Reméljük, hogy az este elérte célját, mégpedig azt, hogy felüdítsük és megerősítsük kapcsolatunkat, és felfigyeljünk arra az üzenetre, hogy a házasságunkat folyamatosan gondoznunk kell! Hiszen ahogy a www.hazassag hete.hu weblapon is olvashatjuk: „A házasságban a felek megtapasztalhatják a feltétel nélküli szeretet, a hűség és az őszinte megbocsátás értékét egy nekik rendelt, de nem tökéletes társon keresztül. A házasságban egy férfi és egy nő saját elhatározásából elkötelezi magát, hogy egymás bátorítására, segítségére és védelmére törekszik egész életében. Ilyen módon a házasság felelősségteljes, biztonságos és meghitt közösséget jelent számukra, és áldásul szolgál életük minden más területén is.”

Fűr Tamás és Anita

SZAVAK A KERESZTEN

Atyám,
a bűnök legtorzabb bolygójára
küldtél:
itt a SZERETET
a lét BOHÓCA csak!

Hazug szó vadítja
a szólamokba kábult tömeget:
örök harc dúl
HATALOMÉRT s KONCÉRT.
Vétkes?
Csupán az ELLENFÉL lehet!

Atyám, kérlek,
bocsáss meg nekik:
SOSEM TUDTÁK,
hogy mit cselekszenek.

Úgy szenved, pusztul
teremtett világod,
míg pénzt halmoznak —
BENSŐ KINCS helyett!

Sivataggá ég köröttük
a dzsungel.
Méregmocskárrá fül
a tengered.

Kivesznek ősi, szép állatfajok.
Majd lombikban kotyvasztanak
életet?!...

Atyám, kérlek,
bocsáss meg nekik:
MÉG NEM TUDJÁK,
hogy mit cselekszenek.

Itt sivár JOGGÁ
aljasult az ERKÖLCS.

Bűnös?
Kit áltörvényük
annak nevezett!

Már mindent
BRANCSOK s MAFFIÁK uralnak.

Szörnyű példákon
okul a gyerek.
S a fiú VEZÉRHÍM lesz,
a lány BARBIE-BABA.
Az öregkornak
nem jár tisztelet.

Atyám, kérlek,
bocsáss meg nekik:
MÁR NEM TUDJÁK,
hogy mit cselekszenek.

Megváltásukhoz
e kínhalál
KEVÉS!

Közönyük győz.
Vagy félreértenek:
KÖVETÉS helyett
KULTUSSZAL gúnyolnak
s pusztá etalon,
név,
JELKÉP leszek.

Egy-két hívőnek
áldást hoz
keresztmem —
de KÉNYELEMÉRT
liheg
a tömeg
s kerge DIVATOK,
HÓBORTOK vezérlik.

Atyám,
ELÉG VOLT!

ELVÉGEZTETETT.

*S mégis,
kérve kérlek,
bocsáss meg nekik,
mert nem tudják,
hogy mit cselekszenek...*

Fa Ede

KALKUTTAI TERÉZ ANYA IMÁJA A KERESZT ALATT

Szabadíts meg, ó, Jézus,

a vágytól, hogy szeressenek,
a vágytól, hogy magasztaljanak,
a vágytól, hogy tiszteljenek,
a vágytól, hogy dicsőítsenek,
a vágytól, hogy előnyben részesítse-
nek,
a vágytól, hogy kérjék véleménye-
met,
a vágytól, hogy helyeslésre leljek,
a vágytól, hogy népszerű legyek;

a félelemtől, hogy megaláznak,
a félelemtől, hogy megvetnek,
a félelemtől, hogy megütnek,
a félelemtől, hogy megrágalmaznak,
a félelemtől, hogy elfelejtenek,
a félelemtől, hogy bántanak,
a félelemtől, hogy kigúnyolnak,
a félelemtől, hogy meggyanúsítá-
nak!
Ámen.

AZ ÖKOMENIKUS IMAHÉTRŐL ÉS KOHERENCIÁIRÓL

Kanadai hívek közössége Szt. Pál 1. Korinthusi levele 1, 10—17 verseiben jelölte ki az idei nyolcnapos együttléteink imádság-gondolatmenetét.

Külsőségben annyi újdonságot láthatott az alkalomra templomunkat felkereső, hogy a centrumba — szentélybe — kihelyezett evangéliumos könyv, húsvéti gyertya és a keresztlőkút — vallásunk tárgyai, szimbólumai — előtt zajlottak az események. A mécsfényes csendből felhangzott dal-
lamok értelmi-érzelmi ráhangolódást keltettek. A megragadó történetek, példázatok pedig rámutattak örömeinkre, majd hiánybetegségeinkre (lelki felkészültség, odaadás, hűség, figyelem a másik emberre, szükségletére, nyomorúságára stb.)

A megjelentek létszáma a korábbi évek átlagához képest nem mutatott elmozdulást. Az igehirdető református lelkész idézett a város legutóbbi népszámlálási adataiból. Ötvenezres lakosságunkból 35 ezren vallották magukat valamely felekezethez tartozónak. A rendszeres templomlátogatók aránya ennek mindössze 3 százaléka körül mozog. A fiatal korosztály még ennél is szerényebb, jó, ha minden tizedik közülük! Az imahéten sem tűntek arányukban többnek... A város katolikus papságából is néhányan adósak maradtak rendszeres megjelenésükkel. Az imahétről távozók soraiból biztató a felvetés: szép élményt, emléket hagyott az egymásra találás, de kevés így. Keresni kellene további, évközi alkalmakat Krisztusban összetartozásunk kifejezésére.

Kifejezetten, de nem kizáróan ebben az értelemben szólít Ferenc pápánk sürgetése: „Olyan misszióknak van, ahol a dolgok nem mehetnek úgy

a továbbiakban, ahogy éppen vannak”. Evangélii gaudium.

Napjaink tényeit figyelve a tapasztalat mutatja, hogy a diabolos — a szét-szóró, a sátán — szorgos tevékenykedő. Megjelenik a közömbösség terjesztésében, a fiatal korosztályok élvezet-hajszolásában, nihilizmusában éppúgy, mint a hírcsatornák, heti és bulvár-lapok különségpropagálásában, egoizmusreklámaiban. A közbeszédben

terjesztett értékvesztés, tévesztés pedig a tanulatlan-tájékozatlanok soraiban gyűjti táborát. Nem különben túlzott önbecsű „közéleti illuzionistáink” találnak követőkre jövőképkábitásaikkal. A fogalmak, gondolkodásmódok zavarában erős figyelmet kell szentelnünk Jézus „programbeszédére”. (Mk. 1, 15) Kampány és határidő nélküli a felhívás: MOST!

Boros Antal

MÁRCIUS—ÁPRILIS HÓNAP LITURGIKUS PROGRAMJA

Március

5., *szierda*: Hamvazószerda.

9., *vasárnap*: Nagyböjt 1. vasárnapja.

12., *szierda*: Évnegyedes idő szerdája.

14., *péntek*: Évnegyedes idő péntekje.

15., *szombat*: Évnegyedes idő szombatja.

19., *szierda*: Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese — főünnep.

Ünnepélyes esti dicséret 17.30 órakor a Szent József-templomban.

Búcsúi szentmise 18 órakor ugyanitt.

20., *csütörtök*: 18 órakor ünnepélyes szentségimádás a Szent József-templomban.

21., *péntek*: 18 órakor bűnbánati liturgia, gitáros keresztúti imádság és gyóntatás a Szent József-templomban.

25., *kedd*: Urunk születésének hírüladása, Gyümölcsoltó Boldogasszony főünnepé.

18 órakor szentmise a Szent József-templomban.

Április

13., *vasárnap*: Virágvasárnap, az Úr szenvedésének vasárnapja.

17., *nagycsütörtök*: 10 órakor krizmaszentelési szentmise a kaposvári székesegyházban.

18 órakor mise az utolsó vacsora emlékére a Szent József-templomban. Utána 1 órás csendes virrasztás a templomban.

18., *nagypéntek*: 15 órakor keresztúti imádság a Szent József-templomban.

18 órakor az Úr szenvedésének ünneplése. Utána hódolat a szent kereszt előtt taizéi énekekkel.

19., *nagyszombat*: 20 órakor a húsvéti vigília szertartása Palinban.

20., *húsvétvasárnap*: 5 órakor a húsvéti vigília szertartása a Szent József-templomban.

8.30 órakor nincs szentmise.

10 órakor szentmise a Szent József-templomban.

11.45 órakor szentmise Palinban.

18 órakor szentmise a Szent József-templomban.

21., *húsvéthétfő*: 11.45 órakor szentmise Palinban.

18 órakor szentmise a Szent József-templomban

23., *szierda*: 19 órakor Szoliva Gábor orgonakoncertje a Szent József-templomban.

Nagyböjt péntekjein 18 órától keresztúti imádságot végzünk a Szent József-templomban.

Nagyböjtben gyónási lehetőséget biztosítunk a szentmisék előtt 30 perccel. Kérjük, éljetez a lehetőségekkel!

www.szentjosefplebania.hu

www.facebook.com/istiatya.hu

Alsóvárosi
HARANGSZÓ

Kiadja: Szent József Plébánia, Nagykanizsa

Felelős kiadó: Váron István plébános

Főszerkesztő: Fűréné Kinsztler Anita

Tipográfus: Lengyák András

Kizárólag belső használatra!